

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 29.1.2014
COM(2014) 40 final

2014/0017 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind raportarea și transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente
financiare

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2014) 30 final}

{SWD(2014) 31 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Criza financiară mondială din 2008 a scos în evidență unele lacune grave în materie de reglementare, un cadru de supraveghere ineficace, piețe opace și existența unor produse mult prea complexe în sistemul financiar. UE a adoptat o serie de măsuri pentru a consolida și a stabiliza sistemul bancar, inclusiv unele cerințe de capital mai robuste, norme privind îmbunătățirea guvernantei și măsuri privind regimurile de supraveghere și de rezoluție bancară. Progresele realizate în ceea ce privește instituirea uniunii bancare sunt, de asemenea, decisive în acest context.

Propunerea privind reformele structurale ale sectorului bancar din UE, care face parte din același pachet ca prezenta propunere, constituie ultima componentă a noului cadru de reglementare, care garantează că inclusiv cele mai mari bănci din UE vor deveni mai puțin complexe și vor putea face obiectul unor proceduri eficiente de rezoluție bancară, cu un minimum de implicații pentru contribuabili.

Însă criza a subliniat necesitatea de a îmbunătăți transparența și monitorizarea nu numai în sectorul bancar tradițional, ci și în domeniile în care au avut loc activități de creditare nebancare, așa-numitele „activități bancare paralele” (shadow banking)¹. În practică, entitățile și activitățile bancare paralele obțin finanțare cu caracteristici specifice depozitelor, realizează operațiuni de transformare a scadenței sau a lichidităților, permit transferul riscului de credit sau utilizează efectul de levier direct sau indirect. La sfârșitul anului 2012, activele globale din sistemul bancar paralel reprezentau 53 de trilioane EUR², adică aproximativ jumătate din volumul activităților din sistemul bancar reglementat, și erau în principal concentrate în Europa (aproximativ 23 de trilioane EUR) și în Statele Unite (aproximativ 19,3 trilioane EUR).

În ceea ce privește aceste aspecte, au fost luate măsuri la nivel internațional, coordonate prin intermediul G20 și al CSF, care au inițiat o amplă activitate de identificare a principalelor riscuri ale sistemului bancar paralel³. Obiectivul primordial, reafirmat în repetate rânduri de G20, este acela de a elimina toate zonele întunecate din sectorul financiar care au un impact potențial asupra riscului sistemic sau pe cele care sunt pur și simplu cauzate de arbitrajul de reglementare și de a extinde reglementarea și supravegherea la toate instituțiile, instrumentele și piețele financiare de importanță sistemică. În acest context, CSF a adoptat în august 2013 un cadru de politică ce cuprinde unsprezece recomandări privind abordarea riscurilor aferente sistemului bancar paralel în ceea ce privește operațiunile de răscumpărare și dare cu împrumut de titluri de valoare. Liderii G20 au aprobat ulterior aceste recomandări în septembrie 2013. Cadrul acoperă transparența tranzacțiilor de răscumpărare și de dare cu împrumut de titluri de valoare dinspre instituțiile financiare către autorități, precum și între administratorii de fonduri

¹ Consiliul pentru Stabilitate Financiară (în continuare CSF) definește sistemul bancar paralel drept „intermedierea creditelor care implică entități și activități situate (integral sau parțial) în afara sistemului bancar clasic”.

² Raportul pentru 2013 privind monitorizarea sistemului bancar paralel la nivel mondial, 14 noiembrie 2013, Consiliul pentru Stabilitate Financiară.

³ Începând din 2011, cinci echipe de lucru în domeniul activităților bancare paralele din cadrul CSF au formulat recomandări privind: (i) interacțiunea dintre bănci și entitățile care desfășoară activități bancare paralele; (ii) riscurile sistemice ale fondurilor de piață monetară; (iii) reglementarea altor entități care desfășoară activități bancare paralele, cum ar fi fondurile de hedging; (iv) evaluarea cerințelor existente în materie de securizare și (v) utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, precum tranzacțiile de dare cu împrumut de titluri de valoare și contractele repo.

și investitorii finali, standardele minime pentru reinvestirea garanțiilor în numerar, reipotecarea activelor clienților, standardele minime de reglementare privind evaluarea și administrarea garanțiilor reale și evaluarea introducerii contrapărților centrale pe piețele interdealer de contracte repo. Prezentul regulament se concentrează asupra îmbunătățirii transparenței tranzacțiilor de răscumpărare și de dare cu împrumut de titluri de valoare. Transparența este importantă pentru a garanta că autoritățile și că toți actorii de pe piață interesați înțeleg în mod adecvat modul de funcționare al piețelor și amploarea și natura oricăror riscuri potențiale. În acest context, transparența este un aspect fundamental, deoarece oferă informațiile necesare pentru a dezvolta în mod eficace și eficient instrumentele de politică menite să prevină riscurile sistemice.

În octombrie 2012, raportul Liikanen⁴ a concluzionat că reformele în materie de reglementare realizate și cele în curs nu abordează toate problemele de bază din sectorul bancar al UE și a emis o serie de recomandări. Monitorizarea acestor recomandări, prevăzută de regulamentul privind reforma bancară structurală adoptat în același timp cu prezenta propunere, va interzice și va constrânge din punct de vedere structural anumite activități de tranzacționare ale băncilor. Cu toate acestea, astfel cum se menționează în cartea verde privind sistemul bancar paralel adoptată de Comisie la 19 martie 2012, consolidarea reglementării bancare ar putea duce la deplasarea unei părți substanțiale a activităților bancare dincolo de granițele sistemului tradițional și către sistemul bancar paralel. Acest lucru ar avea drept rezultat un sistem financiar din ce în ce mai opac și ar oferi mai puține posibilități de control autorităților de supraveghere, ceea ce ar consolida legăturile deja bine stabilite care există în prezent între sectoarele reglementate și sectoarele din sistemul bancar paralel. Un astfel de arbitraj de reglementare ar submina puternic impactul eforturilor de reformă financiară la nivel mondial și european, creând riscuri substanțiale în termeni de instabilitate financiară. Din acest motiv, propunerea legislativă privind reforma structurală trebuie să fie însoțită de cerințe de transparență și de raportare obligatorii în ceea ce privește operațiunile de finanțare prin instrumente financiare. Astfel, aceste două pachete de măsuri de reglementare se completează și se consolidează reciproc.

Confruntate cu aceste noi evoluții legislative în sectorul bancar, inclusiv cu măsuri structurale, este posibil ca băncile să își deplaseze unele părți ale activităților lor în zone mai puțin reglementate, cum este și sistemul bancar paralel. Pentru a urmări îndeaproape tendințele pieței în ceea ce privește entitățile ale căror activități se califică drept activități bancare paralele, în special în domeniul operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, este necesar să se introducă cerințe de transparență care să poată ajuta autoritățile de supraveghere și de reglementare să identifice punctele vulnerabile, precum și măsurile posibile care ar fi necesare pentru a face față eventualelor probleme identificate.

Pentru a garanta că beneficiile realizate prin creșterea rezilienței anumitor actori și piețe nu sunt diminuate de riscurile financiare aferente trecerii la sectoare mai puțin reglementate, consolidarea transparenței și a disponibilității datelor în ceea ce privește activitățile bancare paralele este esențială. După cum s-a subliniat în Comunicarea Comisiei privind sistemul bancar paralel și în Rezoluția Parlamentului European privind sistemul bancar paralel din noiembrie 2012⁵, este esențială consolidarea transparenței și a disponibilității datelor, în

⁴ În noiembrie 2011 a fost instituit un grup de experți la nivel înalt având mandatul de a evalua necesitatea unei reforme structurale a sectorului bancar din UE; grupul era prezidat de Erkki Liikanen, guvernatorul Băncii Finlandei. Puteți consulta termenii mandatului și lista membrilor la adresa http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf

⁵ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=EN>

special în ceea ce privește activitățile întreprinse frecvent de sectorul bancar paralel, cum ar fi acordurile repo și tranzacțiile de dare cu împrumut de titluri de valoare, denumite și operațiuni de finanțare prin instrumente financiare⁶. În acest sens, lucrările realizate de CSF oferă mai multe precizări cu privire la nivelul de transparență necesar. Mai mult, acestea sunt foarte importante pentru a observa riscurile care pot apărea din cauza interconectării dintre sectorul financiar reglementat și sectorul bancar paralel, a îndatorării excesive și a comportamentului prociclic. O astfel de abordare este în deplină concordanță cu recomandările CSF din 2013 privind sistemul bancar paralel⁷, aprobate în cadrul summitului G20 de la St. Petersburg, de a diminua riscurile și stimulentele prociclice aferente operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și reipotecării, care pot exacerba tensiunile legate de finanțare în perioadele de criză a pieței.

Operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, alte structuri echivalente de finanțare și reipotecarea joacă un rol vital în sistemul financiar mondial. Operațiunile de finanțare prin instrumente financiare constau în orice tranzacție care utilizează active aparținând contrapărții pentru a genera mijloace de finanțare. În practică, acestea includ în principal darea sau luarea cu împrumut de titluri de valoare și mărfuri, tranzacțiile repo sau reverse repo ori tranzacțiile de cumpărare-revânzare (buy-sell back) sau de vânzare-recumpărare (sell-buy back). Toate aceste tranzacții au efecte economice similare sau chiar identice. Aceste tehnici sunt utilizate de aproape toți actorii din sistemul financiar, fie că este vorba de bănci, dealeri de titluri de valoare, societăți de asigurări, fonduri de pensii sau fonduri de investiții. Acestea asigură lichidități suplimentare pe piață, facilitează finanțarea participanților pe piață, sprijină descoperirea prețurilor activelor tranzacționabile și permit efectuarea operațiunilor de finanțare monetară ale băncilor centrale. În schimb, tehnicile respective pot duce în același timp la crearea de credite prin operațiunile de transformare a scadenței sau a lichidităților și pot permite participanților pe piață să acumuleze expuneri importante unii față de alții. Reipotecarea garanțiilor reale în vederea sprijinirii tranzacțiilor multiple, în special a operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, a permis creșterea lichidităților, precum și acumularea unui efect de levier ascuns și a interconectărilor în sistem.

În momentul în care încrederea în valoarea activelor, siguranța contrapărților și protecția investitorilor s-au prăbușit, s-au produs retrageri masive pe piața cu ridicata, ceea ce a dus la o reducere bruscă a îndatorării și/sau la apariția unor plase de siguranță publice (facilități ale băncilor centrale etc.). În acest context, încrederea și lichiditatea finanțărilor s-au evaporat, iar accesul la finanțare, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, a devenit imposibil chiar și pentru băncile cele mai mari și mai importante. Tehnicile sus-menționate contribuie la o creștere a gradului de îndatorare și accentuează natura prociclică a sistemului financiar, care apoi devine vulnerabil față de retragerile masive de depozite și de reducerea bruscă a gradului de îndatorare. Deși acestea pot avea un impact semnificativ asupra performanței fondurilor de investiții, în prezent investitorii nu sunt informați în mod corespunzător cu privire la ele. Spre deosebire de alte instituții financiare, administratorii fondurilor de investiții utilizează banii investitorilor atunci când realizează operațiuni de finanțare prin instrumente financiare. Fără informații complete și exacte în ceea ce privește utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și eventualele conflicte de interese care pot apărea, investitorii nu sunt în măsură să ia decizii în cunoștință de cauză. Astfel, este fundamental să se sporească

⁶ În cea mai mare parte, acestea includ darea sau luarea cu împrumut de titluri de valoare și mărfuri, tranzacțiile repo sau reverse repo ori tranzacțiile de cumpărare-revânzare (buy-sell back) sau de vânzare-recumpărare (sell-buy back).

⁷ Consolidarea supravegherii și reglementării sistemului bancar paralel; cadru politic pentru abordarea riscurilor legate de operațiunile de dare cu împrumut de titluri și de tranzacțiile repo din sistemul bancar paralel, 29 August 2013 www.financialstabilityboard.org/publications/r_130829b.pdf.

transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, a altor structuri de finanțare echivalente și a reipotecării.

În acest context, prezentul regulament vizează crearea unui sistem financiar mai sigur și mai transparent și introduce măsuri de îmbunătățire a transparenței în trei domenii principale: (1) monitorizarea acumulării riscurilor sistemice legate de operațiunile de finanțare prin instrumente financiare în sistemul financiar; (2) punerea la dispoziția investitorilor ale căror active sunt utilizate în aceste operațiuni sau în tranzacții echivalente a informațiilor referitoare la aceste operațiuni; și (3) transparența contractuală a activităților de reipotecare. În practică, măsurile propuse vor acoperi recomandările 1 și 2 ale CSF, care impun ca autoritățile competente să colecteze date suplimentare privind utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, recomandarea 5, care impune ca administratorii fondurilor să furnizeze informații transparente investitorilor lor și recomandarea 7, care impune intermediarilor financiarilor să furnizeze suficiente informații clienților lor în legătură cu reipotecarea activelor. Astfel, aceste recomandări acoperă toate aspectele legate de transparență în ceea ce privește utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare. În acest scop, prezentul regulament completează propunerea de regulament privind reforma structurală a băncilor.

2. REZULTATE ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR DE IMPACT

La 19 martie 2012, Comisia a lansat o consultare publică în același timp cu cartea sa verde privind sistemul bancar paralel. Contribuțiile părților interesate au fost variate și substanțiale. A fost exprimat un sprijin general pentru o inițiativă a Comisiei în acest domeniu și un consens din ce în ce mai larg în ceea ce privește necesitatea supravegherii și a unui cadru de reglementare consolidat pentru soluționarea problemelor aferente sistemului bancar paralel. Raportul din proprie inițiativă al Parlamentului European privind sistemul bancar paralel a evidențiat, de asemenea, importanța unor măsuri corespunzătoare în acest domeniu. În plus, cu ocazia elaborării de recomandări internaționale privind sistemul bancar paralel din noiembrie 2012, CSF a organizat o consultare publică având ca temă problemele relevante de pe piețele operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, printre care și lipsa de transparență. Ca parte a acestei consultări, a existat un sprijin larg în favoarea creșterii transparenței piețelor tranzacțiilor de răscumpărare și de dare cu împrumut de titluri de valoare; numeroși respondenți au sugerat să se țină seama de cerințele de raportare existente, precum și de alte date disponibile privind situația de pe piață. Numeroase părți interesate au convenit, de asemenea, că este posibil ca registrele centrale de tranzacții să fie modul cel mai eficient de colectare a unor date de piață exhaustive privind tranzacțiile de răscumpărare și de dare cu împrumut de titluri de valoare.

O consultare publică mai specifică privind diferitele OPCVM-uri (organisme de plasament colectiv în valori mobiliare) a fost realizată în 2012; părților interesate li s-a solicitat în principal să se exprime cu privire la necesitatea de a crește transparența cerințelor pentru fondurile de investiții. Comisia a obținut o gamă largă de informații cu privire la standardele actuale legate de transparență în sectorul de administrare a activelor, precum și opinii cu privire la modalitățile posibile de ameliorare a transparenței față de investitori.

Această inițiativă reflectă, de asemenea, discuțiile cu toate părțile interesate importante, printre care și autorități de reglementare din domeniul bancar și al titlurilor de valoare, BCE și diverse categorii de participanți pe piață, și ia în considerare opiniile exprimate în cadrul unei consultări publice privind sistemul bancar paralel desfășurate în 2012. Punctele de vedere ale statelor membre au fost, de asemenea, solicitate.

Un grup de coordonare între servicii privind reforma bancară structurală a fost creat în martie 2013, la acesta participând reprezentanți ai direcțiilor generale COMP, ECFIN, EMPL, ENTR, JUST, MARKT, SG, SJ, TAXUD și ai JRC. Grupul de coordonare privind evaluarea impactului s-a întrunit în martie 2013, în aprilie 2013 și în septembrie 2013 și a sprijinit lucrările legate de evaluarea impactului. Proiectul de evaluare a impactului a fost discutat cu Comitetul de evaluare a impactului din cadrul Comisiei la data de 16 octombrie 2013. În urma unui aviz negativ, o evaluare a impactului revizuită a fost prezentată în decembrie 2013.

Evaluarea impactului identifică trei probleme principale legate de operațiunile de finanțare prin instrumente financiare: incapacitatea organismelor de reglementare de a monitoriza în mod eficace utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, existența unor riscuri ca aceste operațiuni să fie utilizate în detrimentul investitorilor în fondurile respective și pericolul ca reipotecarea să reorienteze riscurile juridice și economice în cadrul pieței. La baza tuturor acestor probleme se află aspectele principale care au fost, de asemenea, identificate de către CSF, și anume absența unor date cuprinzătoare (frecvente și detaliate), privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare și riscul ca aceste operațiuni să creeze conflicte de interese între administratorii fondurilor și investitorii în fondurile respective.

Pentru a soluționa problemele identificate, evaluarea impactului concluzionează că este necesară o combinație a diferitelor măsuri, inclusiv raportarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare către registrele centrale de tranzacții, punerea la dispoziția investitorilor în aceste fonduri a informațiilor privind utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transferarea acestor instrumente financiare într-un cont deschis în numele contrapărții beneficiare înainte de realizarea reipotecării. Aceste măsuri vor garanta supravegherea și reglementarea adecvată a activității bancare paralele care constă în utilizarea de operațiuni de finanțare prin instrumente financiare. Utilizarea operațiunilor propriu-zise de finanțare prin instrumente financiare nu va fi interzisă și nici limitată de restricții specifice, însă va deveni mai transparentă. Nu se preconizează ca opțiunile reținute să aibă, ca atare, consecințe structurale pe piața operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare. Opțiunile reținute vor majora costurile de raportare pentru contrapărți, dar această creștere va fi compensată de avantajele unei mai mari transparențe pentru autoritățile competente, clienți, investitori și cetățeni în general.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temei juridic

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 114 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care permite adoptarea de măsuri de apropiere a dispozițiilor naționale care au ca obiectiv instituirea și funcționarea pieței interne.

Este probabil ca recomandările CSF și evoluțiile preconizate în urma reformelor structurale ale sectorului bancar din Uniune să declanșeze atenția în materie de reglementare a statelor membre care doresc să abordeze necesitatea consolidării transparenței activităților care s-ar putea deplasa dinspre grupurile bancare reglementate către băncile paralele, unde este posibil să existe mai puține posibilități de control de către autoritățile de supraveghere. Prin urmare, sunt necesare norme uniforme privind transparența pentru a îmbunătăți stabilitatea financiară, a proteja investitorii, a îmbunătăți furnizarea de servicii transfrontaliere și a preveni arbitrajul de reglementare, precum și pentru a evita situația în care măsurile naționale divergente creează obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne.

3.2. Subsidiaritatea

În temeiul principiului subsidiarității prevăzut la articolul 5 din TUE, în domenii care nu sunt de competența sa exclusivă, Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii propuse nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, însă, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii.

Prezenta propunere vizează garantarea transparenței operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, a reipotecării și a altor structuri de finanțare. Interconexiunile dintre aceste activități bancare paralele în cadrul pieței interne și natura sistematică a acestora impun necesitatea unei acțiuni coordonate la nivelul Uniunii.

Majoritatea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a activităților de reipotecare sunt desfășurate la nivel transfrontalier între entități având adesea sediul în jurisdicții diferite și implică active și monede emise în jurisdicții diferite. Realizarea de acțiuni la nivelul Uniunii este condiția minimă pentru a acoperi o gamă largă de tranzacții și a permite autorităților de reglementare la nivel național și la nivelul Uniunii să aibă o imagine de ansamblu a piețelor operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare din întreaga Uniune Europeană. Eficacitatea măsurilor corective puse în aplicare în mod autonom și necoordonat de către fiecare stat membru în parte ar fi probabil foarte scăzută, având în vedere că astfel de măsuri ar putea influența doar o parte din piață. În plus, având în vedere impactul sistemic al problemelor, acțiunile necoordonate s-ar putea dovedi chiar contraproductive, din cauza riscului fragmentării datelor și al inconsecvenței. Numai existența unor date agregate la nivelul Uniunii poate oferi perspectiva macroeconomică necesară pentru a monitoriza utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare.

În ceea ce privește fondurile de investiții, industria europeană a fondurilor are o importantă dimensiune transfrontalieră. În cursul ultimului deceniu, ponderea activelor transfrontaliere în ansamblul industriei fondurilor europene de investiții (active administrate de OPCVM-uri și de organisme de alt tip decât OPCVM-urile) a crescut cu mai bine de 100 %. Începând din 2012, aproximativ unul din doi investitori cumpără un fond care nu este stabilit în țara de reședință a investitorului. Prin urmare, este important ca standardele de protecție a investitorilor să fie aplicate în mod uniform pe teritoriul UE pentru a garanta că toți investitorii europeni beneficiază de transparența necesară în ceea ce privește utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare.

3.3. Proportionalitatea

În temeiul principiului proporționalității prevăzut la articolul 5 din TUE, acțiunea Uniunii, în conținut și formă, nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor.

Fără a reglementa alte aspecte decât introducerea transparenței în ceea ce privește operațiunile cu titluri de valoare, reipotecarea și alte structuri de finanțare, propunerea se limitează la măsurile necesare pentru a permite eliminarea efectivă a riscurilor prezentate de entitățile din sistemul bancar paralel.

Regulamentul respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

3.4. Explicarea detaliată a propunerii

Regulamentul propus conține măsuri care vizează raportarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare către registrele centrale de tranzacții (capitolele II și III), cerințe de raportare privind fondurile (capitolul IV) și cerințe privind contrapărțile care realizează operațiuni de reipotecare (capitolul V). Restul capitolelor, și anume cele privind domeniul de aplicare și definițiile (capitolul I), supravegherea și autoritățile competente (capitolul VI),

relațiile cu țările terțe (capitolul VII), sancțiunile și măsurile administrative (capitolul VIII) și revizuirea și dispozițiile finale (capitolele IX și X) se aplică tuturor acestor părți.

Prezenta secțiune prezintă pe scurt principalele elemente ale regulamentului.

3.4.1. Domeniul de aplicare a propunerii (capitolul I)

Prezentul regulament vizează consolidarea stabilității financiare în UE prin intermediul creșterii transparenței anumitor activități de piață, cum ar fi operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, reipotecarea și alte structuri de finanțare care au același efect economic ca operațiunile de finanțare prin instrumente financiare. Acesta se aplică tuturor contrapărților de pe piețele operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, fondurilor de investiții definite în Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE, precum și oricărei alte contrapărți care realizează operațiuni de reipotecare. Regulamentul propus acoperă toate instrumentele financiare furnizate ca garanții reale, astfel cum sunt enumerate în anexa I secțiunea C din Directiva 2004/39/CE (MiFID).

3.4.2. Transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, inclusiv înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții (capitolele II și III)

Prezentul regulament creează un cadru la nivelul Uniunii în care contrapărțile financiare sau nefinanciare ale unei operațiuni de finanțare prin instrumente financiare vor transmite în mod eficient informații privind tranzacția către registrele centrale de tranzacții. Aceste informații vor fi centralizate și vor putea fi accesate ușor și direct de autoritățile competente, cum ar fi ESMA, CERS sau SEBC, în scopul identificării și al monitorizării riscurilor la adresa stabilității financiare pe care le prezintă activitățile bancare paralele realizate de entități reglementate și nereglementate. Aceste dispoziții sunt conforme cu recomandările CSF, care precizează că jurisdicțiile ar trebui să decidă cu privire la cea mai adecvată modalitate de a colecta date și de a valorifica procesele de colectare de date și infrastructurile de piață deja existente, dacă este cazul. CSF afirmă, de asemenea, că registrele centrale de tranzacții ar putea fi o metodă eficientă de colectare a acestor date.

Acest proces de raportare ar trebui, în măsura în care este posibil, să reducă la minimum diferitele costuri operaționale care le revin participanților pe piață și, să se bazeze, prin urmare, pe infrastructuri și procese preexistente. Atunci când va elabora standardele tehnice de reglementare prevăzute de prezentul regulament sau va propune revizuirea acestora, ESMA ar trebui să ia în considerare standardele existente stabilite prin Regulamentul 648/2012/CE care reglementează registrele centrale de tranzacții pentru contractele derivate, precum și evoluția viitoare a acestora.

3.4.3. Transparența pentru investitori (capitolul IV)

Noile dispoziții privind transparența utilizării operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și normele privind alte tipuri de structuri de finanțare stabilite de prezentul regulament sunt strâns legate de Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE, având în vedere că acestea constituie cadrul juridic care reglementează înființarea, administrarea și comercializarea organismelor de plasament colectiv. Pentru a permite investitorilor să devină conștienți de riscurile legate de utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri de finanțare, administratorii fondurilor ar trebui să furnizeze informații detaliate, în cadrul raportărilor periodice, privind orice recurgere la aceste tehnici. Rapoartele periodice existente pe care societățile de administrare a OPCVM-urilor sau de investiții în OPCVM-uri și administratorii FIA trebuie să le prezinte vor fi completate cu aceste informații suplimentare privind utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri de finanțare. Aceste noi norme privind transparența completează dispozițiile Directivelor 2009/65/CE și ale Directivei 2011/61/UE privind AFIA. Aceste noi

norme uniforme privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri de finanțare ar trebui să se aplice în plus față de cele prevăzute de Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE. Aceste dispoziții sunt conforme cu recomandările CSF, care precizează că autoritățile ar trebui să revizuiască, pe baza propunerii CSF, cerințele privind informațiile pe care administratorii de fonduri trebuie să le transmită investitorilor finali și să determine dacă există lacune care trebuie abordate.

3.4.4. Transparența reipotecării (capitolul V)

Pentru a spori transparența contractuală și operațională, cerințe minime privind informațiile ar trebui impuse contrapărților care realizează operațiuni de reipotecare. Prin urmare, orice operațiune de reipotecare ar trebui să aibă loc doar dacă riscurile inerente sunt cunoscute în mod expres de contrapartea care furnizează instrumentele financiare și dacă aceasta și-a dat în prealabil consimțământul printr-un acord contractual și ar trebui să se reflecte în mod adecvat în conturile de titluri de valoare. Contrapărții care primește instrumentele financiare ca garanție reală i se va permite să le reipotecheze doar cu acordul expres al contrapărții care le furnizează și numai după transferarea acestora în propriul cont. Această cerință ar trebui coroborată cu Directiva 2002/47/CE și cu Directiva 2004/39/CE. Recomandările CSF precizează că autoritățile ar trebui să se asigure că reglementarea activelor clienților le oferă acestora din urmă suficiente informații în ceea ce privește reipotecarea pentru a putea să înțeleagă riscurile. Prezentul regulament este conform cu această recomandare.

3.4.5. Supravegherea și autoritățile competente (capitolul VI)

Regulamentul propus stabilește normele privind desemnarea autorităților competente pentru diferite scopuri, printre care autorizarea, înregistrarea, supravegherea și punerea în aplicare a măsurilor privind raportarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare către registrele centrale de tranzacții și realizarea de operațiuni de reipotecare. După ce primit notificarea din partea statelor membre, ESMA trebuie să publice o listă a autorităților competente și să o actualizeze în mod continuu pe site-ul său web.

Prezentul regulament conferă sarcina de a supraveghea conformitatea cu normele privind transparența fondurilor de investiții autorităților competente deja desemnate de către statele membre în temeiul Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și al Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative (AFIA). Activitatea de raportare privind normele legate de reipotecare și respectarea acestor norme ar trebui să facă obiectul supravegherii de către autoritățile competente desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 16 din prezentul regulament.

3.4.6. Relațiile cu țările terțe (capitolul VII)

Având în vedere natura globală a operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, autoritățile relevante din jurisdicții diferite trebuie să poată accesa datele deținute la registrele centrale de tranzacții situate în jurisdicții diferite. Pentru a asigura accesul direct reciproc la date de către autoritățile relevante, articolul 19 din prezentul regulament împuternicește Comisia să încheie acorduri de cooperare cu țările terțe relevante, cu condiția asigurării protecției secretului profesional, inclusiv a secretelor de afaceri puse la dispoziția părților terțe de autorități.

3.4.7. Sancțiuni și măsuri administrative (capitolul VIII)

Statele membre trebuie să prevadă că se pot aplica sancțiuni și măsuri administrative adecvate în cazul încălcării regulamentului propus. În acest scop, autoritățile competente ar trebui să

dispună de un set minim de sancțiuni și măsuri administrative, printre care și retragerea autorizației, avertizările publice, demiterea conducerii, restituirea profiturilor obținute în urma încălcării prezentului regulament, în cazurile în care acestea pot fi stabilite, precum și amenzi administrative. La determinarea tipului și nivelului sancțiunilor, autoritățile competente ar trebui să țină cont de o serie de criterii prevăzute în regulament, inclusiv de dimensiunea și puterea financiară a persoanei răspunzătoare, de impactul încălcării și de comportamentul cooperant al persoanei răspunzătoare. Propunerea de regulament nu împiedică statele membre să stabilească standarde mai înalte.

3.4.8. Revizuirea (capitolul IX)

Adoptarea prezentului regulament ar constitui primul set de norme de transparență privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, alte structuri financiare și reipotecarea la nivelul UE. Prin urmare, este important să se evalueze dacă măsurile descrise mai sus s-au dovedit a fi o modalitate eficientă și eficientă de a obține o mai mare transparență a acestor activități. În consecință, la trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia va prezenta un raport cu privire la adecvarea măsurilor privind transparența și, dacă este cazul, va prezenta o propunere revizuită.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Impactul financiar și bugetar al propunerii este indicat în fișa financiară legislativă anexată la prezenta propunere.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind raportarea și transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente
financiare**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁸,
având în vedere avizul Băncii Centrale Europene⁹,
după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor¹⁰,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Criza financiară mondială din 2008 a scos în evidență unele lacune grave în materie de reglementare, un cadru de supraveghere ineficace, piețe opace și produse mult prea complexe în sistemul financiar. Uniunea a adoptat o serie de măsuri pentru a consolida și a stabiliza sistemul bancar, inclusiv consolidarea cerințelor de capital, a normelor privind îmbunătățirea guvernancei și a măsurilor privind regimurile de supraveghere și de rezoluție bancară. Progresele realizate în ceea ce privește instituirea uniunii bancare sunt, de asemenea, decisive în acest context. Însă criza a subliniat, de asemenea, necesitatea de a îmbunătăți transparența și monitorizarea nu numai în sectorul bancar tradițional, ci și în domeniile în care au loc activități de creditare nebancare, așa-numitele „activități bancare paralele” (shadow banking).
- (2) În contextul activității privind corectarea sistemului bancar paralel, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) și Comitetul european pentru riscuri sistemice (CERS) au identificat riscurile aferente operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare. Operațiunile de finanțare prin instrumente financiare permit acumularea îndatorării, a prociclicității și a interconectărilor pe piețele financiare. În special, lipsa de transparență în ceea ce privește utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri de finanțare a împiedicat autoritățile de reglementare și de supraveghere și investitorii să evalueze și să monitorizeze în mod corect riscurile

⁸ JO C , , p. .

⁹ JO C , , p. .

¹⁰ JO C [...], [...], p. [...].

asemănătoare celor asociate băncilor și nivelul de interconectare din sistemul financiar în perioada premergătoare crizei financiare și în cursul acesteia. În acest context, la 29 august 2013, CSF a adoptat un cadru de politică pentru abordarea riscurilor aferente sistemului bancar paralel în ceea ce privește operațiunile de răscumpărare și dare cu împrumut de titluri de valoare. Liderii G20 au aprobat ulterior acest cadru în septembrie 2013.

- (3) În martie 2012, Comisia a publicat o carte verde privind sistemul bancar paralel. Pe baza feedbackului amplu primit și ținând seama de evoluțiile la nivel internațional, Comisia a publicat, la 4 septembrie 2013, o comunicare către Consiliu și Parlamentul European privind sistemul bancar paralel¹¹. Comunicarea a subliniat că din cauza naturii complexe și opace a operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, este dificil să se identifice contrapărțile și să se monitorizeze concentrarea riscurilor. Acest fapt duce, de asemenea, la acumularea unei îndatorări excesive în sistemul financiar.
- (4) Un grup de experți la nivel înalt prezidat de Erkki Liikanen a adoptat în octombrie 2012 un raport privind reformarea structurii sectorului bancar al Uniunii. Acesta a analizat, printre altele, interacțiunea dintre sistemul bancar tradițional și cel paralel. Raportul a recunoscut riscurile aferente activităților bancare paralele, cum ar fi un grad ridicat de îndatorare și prociclicitatea, și a solicitat reducerea interconectărilor dintre bănci și sistemul bancar paralel, care fuseseră o sursă de contaminare în criza bancară ce a afectat întregul sistem. Raportul a sugerat, de asemenea, anumite măsuri structurale menite să soluționeze deficiențele existente în sectorul bancar al UE.
- (5) Reformele structurale din sistemul bancar al UE sunt abordate în contextul unei alte propuneri legislative. Cu toate acestea, impunerea unor măsuri structurale pentru bănci ar putea duce la deplasarea anumitor activități către zone mai puțin reglementate, cum ar fi sectorul bancar paralel. Din aceste motive, propunerea legislativă privind reforma structurală a sectorului bancar al Uniunii ar trebui să fie însoțită de cerințele de transparență și de raportare obligatorii pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare stabilite în prezentul regulament. Prin urmare, normele privind transparența din prezentul regulament completează normele UE privind reformele structurale.
- (6) Prezentul regulament răspunde necesității de a spori transparența piețelor de finanțare cu titluri de valoare și, în acest fel, a sistemului financiar. În vederea asigurării unor condiții de concurență echivalente și a convergenței internaționale, prezentul regulament urmează recomandările CSF. Acesta creează un cadru la nivelul Uniunii în care informațiile privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare să poată fi raportate în mod eficient către registrele centrale de tranzacții și investitori. Această nevoie de convergență la nivel internațional este reafirmată de probabilitatea ca, în urma reformelor structurale din cadrul sectorului bancar al Uniunii, activitățile care sunt în prezent realizate de sectorul bancar tradițional să migreze către sectorul bancar paralel și să fie exercitate de entități financiare și nefinanciare. Prin urmare, din această situație poate rezulta un nivel chiar mai redus de transparență pentru autoritățile de reglementare și de supraveghere în ceea ce privește respectivele activități, împiedicându-le pe acestea să aibă o imagine de ansamblu corectă a riscurilor legate de operațiunile de finanțare prin instrumente financiare. Aceasta nu ar

¹¹ Comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Sistemul bancar paralel – abordarea noilor surse de risc din sectorul financiar”, COM(2013) 614 final.

face decât să agraveze legăturile, deja-dovedite științific, care există între sectoarele reglementate și sectoarele din sistemul bancar paralel în ceea ce privește anumite piețe.

- (7) Pentru a răspunde problemelor identificate de recomandările CSF și evoluțiilor preconizate în urma reformei structurale a sectorului bancar al Uniunii, este probabil ca statele membre să adopte măsuri naționale divergente, fapt care ar putea crea obstacole pentru buna funcționare a pieței interne și ar dăuna intereselor participanților pe piață și stabilității financiare. În plus, lipsa de norme armonizate privind transparența îngreunează sarcina autorităților naționale de a compara datele de nivel micro care provin din diferite state membre și, prin urmare, de a înțelege riscurile reale pentru sistem pe care le prezintă anumiți participanți pe piață. Prin urmare, este necesar să se prevină apariția în Uniune a unor astfel de denaturări și obstacole. În consecință, temeiul juridic adecvat pentru prezentul regulament ar trebui să fie articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), interpretat în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (8) Noile norme privind transparența prevăd așadar prezentarea de informații privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare încheiate de toți participanții de pe piață, atât entități financiare, cât și nefinanciare, inclusiv în ceea ce privește structura garanției reale aflate la baza operațiunii, disponibilitatea acesteia pentru utilizare sau posibilitatea ca aceasta să fi fost utilizată, precum și marjele aplicate. Din motive de eficiență, costurile operaționale respective pentru participanții pe piață ar trebui să fie reduse la minimum, noile norme trebuind prin urmare să se bazeze pe infrastructurile și procesele preexistente. Prin urmare, este important ca acest cadru juridic să fie, în măsura posibilului, identic cu cel al Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului¹² în ceea ce privește raportarea contractelor derivate către registrele centrale de tranzacții înregistrate în acest scop. Acest lucru ar trebui să permită, de asemenea, ca registrele centrale de tranzacții autorizate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 să îndeplinească funcția de registru central de tranzacții atribuită de noile norme, în cazul în care acestea îndeplinesc anumite criterii suplimentare.
- (9) Ca urmare, informațiile referitoare la riscurile inerente piețelor operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare vor fi centralizate și vor putea fi accesate ușor și direct de organisme precum Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe („ESMA”), Autoritatea Bancară Europeană („ABE”), Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale („EIOPA”), autoritățile competente relevante, CERS și băncile centrale relevante din Sistemul European al Băncilor Centrale („SEBC”), inclusiv Banca Centrală Europeană („BCE”), în scopul identificării și monitorizării riscurilor la adresa stabilității financiare cauzate de activitățile bancare paralele realizate de entități reglementate și nereglementate. ESMA ar trebui să ia în considerare standardele existente instituite prin articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 care reglementează registrele centrale de tranzacții pentru contractele derivate și evoluția viitoare a acestora atunci când elaborează sau propune revizuirea standardelor tehnice de reglementare prevăzute de prezentul regulament și ar trebui să vizeze garantarea faptului că autoritățile competente relevante, CERS și băncile centrale relevante din cadrul SEBC, inclusiv BCE, au acces direct și imediat la toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

¹²

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

- (10) Fără a aduce atingere dispozițiilor de drept penal sau fiscal, autoritățile competente, ESMA, organismele sau persoanele fizice sau juridice, altele decât autoritățile competente, care primesc informații confidențiale ar trebui să le utilizeze doar pentru îndeplinirea sarcinilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor. Acest lucru nu ar trebui totuși să împiedice exercitarea, în conformitate cu dreptul național, a funcțiilor organismelor naționale responsabile cu prevenirea, investigarea sau remedierea cazurilor de administrare defectuoasă.
- (11) Operațiunile de finanțare prin instrumente financiare sunt utilizate pe scară largă de administratorii fondurilor pentru administrarea eficientă a portofoliului. Această utilizare poate avea un impact semnificativ asupra performanței respectivelor fonduri. Acestea pot fi utilizate fie pentru a îndeplini obiectivele de investiții, fie pentru a crește randamentul. Administratorii au, de asemenea, posibilitatea de a utiliza alte structuri de finanțare care să producă efecte echivalente cu cele ale operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare. Aceste structuri de finanțare includ instrumente de tip total return swap, liquidity swap sau collateral swap. De asemenea, acestea sunt utilizate pe scară largă de către administratorii fondurilor pentru a obține expunerea la anumite strategii sau pentru a crește randamentul. Atât operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, cât și alte structuri de finanțare au în comun faptul că sporesc profilul general de risc al fondului, întrucât utilizarea lor nu este comunicată în mod adecvat investitorilor. Este crucial să se garanteze că investitorii acestor fonduri sunt în măsură să facă alegeri în cunoștință de cauză și să evalueze profilul general de risc și de randament al fondurilor de investiții.
- (12) Investițiile realizate pe baza unor informații incomplete sau incorecte în ceea ce privește strategia de investiții a fondului pot avea ca rezultat pierderi importante suferite de investitori. Prin urmare, este esențial ca fondurile de investiții să comunice toate informațiile relevante legate de modul în care utilizează operațiunile de finanțare prin instrumente financiare. În plus, transparența totală este extrem de relevantă în domeniul fondurilor de investiții, deoarece ansamblul activelor supuse operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare nu sunt deținute de administratorii fondului, ci de investitorii în fondul respectiv. Divulgarea de informații complete în ceea ce privește operațiunile de finanțare prin instrumente financiare este, prin urmare, un instrument esențial de protecție împotriva eventualelor conflicte de interese.
- (13) Noile norme privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri de finanțare sunt strâns legate de Directivele 2009/65/CE¹³ și 2011/61/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului¹⁴, deoarece constituie cadrul juridic care reglementează înființarea, administrarea și comercializarea organismelor de plasament colectiv.
- (14) Organismele de plasament colectiv pot funcționa ca organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM-uri), gestionate de administratori de OPCVM-uri sau de societăți de investiții autorizate în temeiul Directivei 2009/65/CE, sau ca fonduri de investiții alternative (FIA), gestionate de administratori de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați sau înregistrați în temeiul Directivei 2011/61/UE. Aceste

¹³ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

¹⁴ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010, JO L 174, 1.7.2011, p.1.

noi norme privind transparența completează dispozițiile respectivelor directive. Prin urmare, noile norme uniforme privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri de finanțare ar trebui să se aplice în plus față de cele prevăzute de Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE.

- (15) Pentru a permite investitorilor să devină conștienți de riscurile legate de utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri de finanțare, administratorii fondurilor ar trebui să furnizeze informații detaliate, în cadrul raportărilor periodice, privind orice recurgere la aceste tehnici. Rapoartele periodice existente pe care societățile de administrare a OPCVM-urilor sau de investiții în OPCVM-uri și administratorii FIA trebuie să le prezinte ar trebui să fie completate cu informațiile suplimentare privind utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri de finanțare.
- (16) Politica de investiții a fondului în ceea ce privește operațiunile de finanțare prin instrumente financiare și alte structuri de finanțare ar trebui să fie clar prezentată în documentele precontractuale, cum ar fi prospectul OPCVM-urilor și informațiile precontractuale puse la dispoziția FIA. Acest lucru ar trebui să asigure faptul că investitorii înțeleg și analizează riscurile inerente înainte de a decide să investească într-un anumit OPCVM sau FIA.
- (17) Reipotecarea furnizează lichidități și permite contrapărților să își diminueze costurile de finanțare, însă creează lanțuri complexe de garanții reale între sistemul bancar tradițional și sistemul bancar paralel, ceea ce prezintă riscuri pentru stabilitatea financiară. Lipsa transparenței în ceea ce privește măsura în care instrumentele financiare furnizate ca garanții reale au fost reipotecate și riscurile în caz de faliment poate submina încrederea în contrapărți și poate spori riscurile pentru stabilitatea financiară.
- (18) Prezentul regulament stabilește norme în materie de informare a contrapărților în ceea ce privește re-ipotecarea care nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor sectoriale adaptate actorilor, structurilor și situațiilor specifice. Prin urmare, normele privind reipotecarea prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice, de exemplu, fondurilor și depozitarilor numai în măsura în care nu există norme mai stricte privind reutilizarea în cadrul aplicabil fondurilor de investiții, care constituie o *lex specialis* și care prevalează asupra normelor cuprinse în prezentul regulament. În special, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere niciunei norme care limitează capacitatea contrapărților de a realiza operațiuni de re-ipotecare a instrumentelor financiare care sunt furnizate ca garanții reale de către contrapărți sau de alte persoane decât contrapărțile.
- (19) În scopul asigurării respectării de către contrapărți a obligațiilor care derivă din prezentul regulament și pentru a garanta faptul că acestea sunt supuse unui tratament similar pe întreg teritoriul Uniunii, ar trebui asigurate sancțiuni și măsuri administrative efective, proporționale și cu efect de descurajare. Prin urmare, sancțiunile și măsurile administrative stabilite de prezentul regulament ar trebui să respecte anumite cerințe esențiale privind destinatarii, criteriile care trebuie avute în vedere la aplicarea sancțiunilor sau a măsurilor, publicarea sancțiunilor sau a măsurilor, competențele-cheie în materie de sancționare și nivelurile sancțiunilor pecuniare administrative. Măsurile și sancțiunile stabilite în conformitate cu Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE ar trebui să se aplice în cazul încălcării obligațiilor de transparență privind fondurile de investiții prevăzute de prezentul regulament.

- (20) Standardele tehnice din sectorul serviciilor financiare ar trebui să asigure o armonizare consecventă și o protecție adecvată a deponenților, investitorilor și consumatorilor din întreaga Uniune. Este eficient și oportun ca sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare care nu implică alegeri de politică să îi fie încredințată ESMA, ca organism cu înaltă specializare. ESMA ar trebui să asigure proceduri administrative și de raportare eficiente atunci când elaborează standarde tehnice. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de reglementare prin acte delegate în temeiul articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în conformitate cu articolele 10 și 14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵ în ceea ce privește următoarele aspecte: detalii privind diferitele tipuri de operațiuni de finanțare prin instrumente financiare, detalii despre cererea de înregistrare a unui registru central de tranzacții, precum și frecvența și detaliile publicării datelor din registrele centrale de tranzacții și accesul la acestea.
- (21) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA, prin intermediul actelor de punere în aplicare prevăzute la articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în ceea ce privește formatul și frecvența rapoartelor, formatul cererii de înregistrare a unui registru central de tranzacții, precum și procedurile și formularele pentru schimbul de informații referitoare la sancțiuni cu ESMA.
- (22) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei entităților care ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, astfel încât să se evite limitarea competenței acestora de a-și exercita sarcinile de interes comun, informațiile specifice legate de definiții, tipurile de taxe, elementele pentru care se datorează taxe, valoarea taxelor și modul de plată a acestora de registrele centrale de tranzacții, precum și în ceea ce privește modificarea anexei în vederea actualizării informațiilor privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare și alte structuri financiare și informațiile pentru investitori. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și în mod corespunzător a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (23) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru ca aceasta să poată lua decizii privind evaluarea normelor din țări terțe în scopul recunoașterii registrelor centrale de tranzacții din țări terțe.
- (24) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și oportun să se asigure transparența anumitor activități de piață, cum ar fi operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, reipotecarea și, după caz, alte structuri financiare și pentru a permite monitorizarea și identificarea riscurilor corespunzătoare la adresa stabilității financiare. Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea

¹⁵ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei, JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

obiectivelor urmărite, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

- (25) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la apărare și principiul ne bis in idem, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la proprietate, dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil. Prezentul regulament trebuie să se aplice în conformitate cu aceste drepturi și principii,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Obiect și domeniu de aplicare

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, a altor structuri financiare și a reipotecării.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică:

- (a) unei contrapărți la o operațiune de finanțare prin instrumente financiare care își are sediul:
 - (1) pe teritoriul Uniunii, inclusiv sucursalelor sale, indiferent de locul în care sunt situate;
 - (2) într-o țară terță, în cazul în care operațiunea de finanțare prin instrumente financiare este încheiată în cadrul operațiunilor unei sucursale din UE;
- (b) societăților de administrare a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM-uri) și societăților de investiții în OPCVM-uri, în conformitate cu Directiva 2009/65/CE;
- (c) administratorilor de fonduri de investiții alternative („AFIA”) autorizați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE;
- (d) unei contrapărți care realizează operațiuni de reipotecare și care își are sediul:
 - (1) pe teritoriul Uniunii, inclusiv sucursalelor sale, indiferent de locul în care sunt situate;
 - (2) într-o țară terță, în oricare dintre următoarele cazuri:

- (i.) reipotecarea este efectuată în cadrul activității desfășurate de o sucursală din UE;
 - (ii.) reipotecarea se referă la instrumente financiare furnizate ca garanții reale de o contraparte stabilită în Uniune sau de o sucursală din UE a unei contrapărți stabilite într-o țară terță.
- 2. Prezentul regulament nu se aplică:
 - (a) membrilor SEBC și altor organisme ale statelor membre având funcții similare și altor organisme publice ale Uniunii însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în administrarea acesteia;
 - (b) Băncii Reglementelor Internaționale.
- 3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 27 pentru a modifica lista prevăzută la alineatul (2) de la prezentul articol.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- 1. „registru central de tranzacții” înseamnă o persoană juridică ce reunește și păstrează la nivel central evidențele operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare;
- 2. „contrapărți” înseamnă „contrapărți financiare și contrapărți nefinanciare”, conform definiției de la articolul 2 punctele (8) și (9) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, precum și „CPC”, conform definiției de la articolul 2 punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- 3. „stabilit” înseamnă:
 - (a) care are sediul profesional, în cazul în care contrapartea este o persoană fizică;
 - (b) care are sediul social, în cazul în care contrapartea este o persoană juridică;
 - (c) care are sediul central, în cazul în care contrapartea nu are sediu social, în conformitate cu dreptul său intern;
- 4. „sucursală” înseamnă un punct de lucru, altul decât sediul central, care constituie o parte din contraparte și care nu are personalitate juridică;
- 5. „operațiunile de dare cu împrumut de titluri sau mărfuri” și „operațiunile de luare cu împrumut de titluri sau mărfuri” înseamnă orice tranzacție prin care o contraparte transferă titluri de valoare sau mărfuri cu condiția unui angajament în baza căruia debitorul va restitui titluri de valoare sau mărfuri echivalente la o dată ulterioară sau la cererea cedentului, tranzacția respectivă fiind una de dare cu împrumut de titluri sau mărfuri pentru contrapartea care transferă titlurile sau mărfurile și una de luare cu împrumut de titluri sau mărfuri pentru contrapartea căreia îi sunt transferate;
- 6. „operațiune de finanțare prin instrumente financiare” înseamnă:
 - „tranzacții de răscumpărare”, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 83 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - „operațiuni de dare cu împrumut de titluri sau mărfuri” și „operațiuni de luare cu împrumut de titluri sau mărfuri”;

- orice tranzacție care are un efect economic echivalent și care prezintă riscuri similare, în special o tranzacție de cumpărare-revânzare (buy-sell back) sau de vânzare-recumpărare (sell-buy back);
- 7. „reipotecarea” înseamnă utilizarea de către contrapartea beneficiară a instrumentelor financiare primite ca garanție reală în nume propriu și pe cont propriu sau în contul unei alte contrapărți;
- 8. „instrumente financiare” înseamnă instrumentele financiare definite în anexa I secțiunea C din Directiva 2004/39/CE;
- 9. „alte structuri de finanțare” înseamnă orice instrumente sau măsuri care produc efecte echivalente cu cele ale unei operațiuni de finanțare prin instrumente financiare;
- 10. „marfă” înseamnă marfa definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006;

Pentru a reflecta evoluția practicilor de piață și dezvoltările tehnologice, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 27 în ceea ce privește măsurile prin care să se specifice tipurile de operațiuni care au un efect economic echivalent și prezintă riscuri similare pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare prevăzute la punctul 6.

Capitolul II

Transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare

Articolul 4

Obligația de raportare și de protecție în ceea ce privește operațiunile de finanțare prin instrumente financiare

1. Contrapărțile la operațiunile de finanțare prin instrumente financiare transmit rapoarte cuprinzând informații referitoare la astfel de tranzacții către un registru central de tranzacții înregistrat în conformitate cu articolul 5 sau recunoscut în conformitate cu articolul 19. Aceste informații se transmit cel târziu în ziua lucrătoare următoare încheierii, modificării sau sistării tranzacției.

Obligația de raportare se aplică operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare care:

- (a) au fost încheiate înainte de data menționată la articolul 29 al doilea paragraf și sunt încă în derulare la acea dată;
- (b) sunt încheiate după data menționată la articolul 29 al doilea paragraf.

O contraparte care face obiectul obligației de raportare poate delega sarcina de raportare a informațiilor privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare.

2. Contrapărțile păstrează evidența tuturor operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare pe care le-au încheiat, modificat sau sistat pentru o perioadă de cel puțin zece ani de la încetarea contractelor respective.

3. Dacă un registru central de tranzacții nu este disponibil pentru înregistrarea informațiilor referitoare la operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, contrapărțile se asigură că aceste informații sunt transmise Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

În aceste situații, ESMA se asigură că toate entitățile relevante menționate la articolul 12 alineatul (2) au acces la toate informațiile privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare de care au nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile și mandatele.

4. Registrele centrale de tranzacții și ESMA respectă condițiile relevante privind confidențialitatea, integritatea și protecția informațiilor primite în temeiul prezentului articol, stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în special la articolul 80 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Trimiterile din articolul respectiv la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și la „contractele derivate” se citesc ca trimiteri la articolul 4 din prezentul regulament și, respectiv, la operațiunile de finanțare prin instrumente financiare.
5. Nu se consideră că o contraparte care raportează informații referitoare la o operațiune de finanțare prin instrumente financiare către un registru central de tranzacții sau către ESMA sau o entitate care raportează astfel de informații în numele unei contrapărți încalcă restricțiile cu privire la divulgarea informațiilor impuse prin contract sau prin orice alt act cu putere de lege sau act administrativ.
6. Nici entitatea care raportează informațiile, nici conducerea sau salariații săi nu pot fi trași la răspundere în urma divulgării informațiilor menționate.

În cazul în care informațiile privind o operațiune de finanțare prin instrumente financiare trebuie raportate către un registru central de tranzacții în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și raportul respectiv conține efectiv informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol, se consideră că obligația de raportare prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol este respectată.

7. Pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului articol, ESMA, în strânsă cooperare cu Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) și ținând seama de necesitățile acestuia, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru specificarea detaliilor pentru diferitele tipuri de operațiuni de finanțare prin instrumente financiare, care să precizeze cel puțin:
- (a) părțile la operațiunea de finanțare prin instrumente financiare și beneficiarul drepturilor și obligațiilor care decurg din contract, dacă acesta este diferit;
 - (b) valoarea principalului, moneda, tipul, calitatea și valoarea garanțiilor reale, metoda utilizată pentru a oferi garanțiile reale, posibilitatea ca acestea să fie disponibile pentru reipotecare, dacă au fost reipotecate, orice înlocuire a garanțiilor reale, rata de răscumpărare sau taxa de împrumut, contrapartea, marja de ajustare, data valutei, data scadenței și prima dată la care răscumpărarea este posibilă.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la data de [12 luni de la data publicării prezentului regulament].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

8. În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a alineatului (1), ESMA, în cooperare strânsă cu SEBC și ținând seama de necesitățile sale, elaborează proiecte

de standarde tehnice de punere în aplicare care să precizeze formatul și frecvența rapoartelor menționate la alineatele (1) și (3) pentru diferitele tipuri de operațiuni de finanțare prin instrumente financiare;

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei până la data de [12 luni de la data publicării prezentului regulament].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Capitolul III

Înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții

Articolul 5

Înregistrarea unui registru central de tranzacții

1. Registrele centrale de tranzacții se înregistrează la ESMA, în aplicarea articolului 4, în conformitate cu condițiile și procedura prevăzute la prezentul articol.

Pentru a fi eligibile în vederea înregistrării în temeiul prezentului articol, registrele centrale de tranzacții sunt în mod obligatoriu persoane juridice stabilite în Uniune și îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 78 și 79 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Trimiterile la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se citesc ca trimiteri la articolul 4 din prezentul regulament.
2. Înregistrarea unui registru central de tranzacții este valabilă pentru întregul teritoriu al Uniunii.
3. Registrele centrale înregistrate respectă condițiile înregistrării în orice moment. Registrele centrale de tranzacții informează ESMA fără întârzieri nejustificate în legătură cu orice modificare importantă a condițiilor de înregistrare.
4. Registrele centrale de tranzacții depun o cerere de înregistrare la ESMA.
5. În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii, ESMA decide dacă aceasta este completă. Dacă cererea nu este completă, ESMA stabilește un termen-limită în care registrul central de tranzacții este obligat să îi furnizeze informații suplimentare. După ce constată că cererea este completă, ESMA informează registrul central de tranzacții în consecință.
6. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează detaliile cererii de înregistrare menționate la alineatul (4).

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la data de [12 luni de la data publicării prezentului regulament].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
7. Pentru a asigura condiții uniforme pentru aplicarea alineatului (1), ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice formatul cererii de înregistrare menționate la alineatul (4).

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei până la data de [12 luni de la data publicării regulamentului].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 6

Notificarea autorităților competente și consultarea cu acestea înainte de înregistrare

- (1) În cazul în care un registru central de tranzacții care solicită înregistrarea este o entitate autorizată sau înregistrată de către o autoritate competentă din statul membru în care este stabilită, ESMA informează autoritatea competentă respectivă și se consultă cu aceasta, fără întârziere, înainte de înregistrarea registrului central de tranzacții.
- (2) ESMA și autoritatea competentă relevantă își comunică reciproc toate informațiile necesare în vederea înregistrării registrului central de tranzacții, precum și în vederea supravegherii măsurii în care entitatea respectă condițiile înregistrării sau ale autorizării sale în statul membru în care este stabilită.

Articolul 7

Examinarea cererii

- (1) În termen de 40 de zile lucrătoare de la notificarea menționată la articolul 5 alineatul (5), ESMA examinează cererea de înregistrare, evaluând măsura în care registrul central de tranzacții respectă dispozițiile prezentului capitol, și adoptă o decizie motivată de înregistrare sau o decizie de respingere a înregistrării.
- (2) O decizie adoptată de ESMA în conformitate cu alineatul (1) intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la adoptarea sa.

Articolul 8

Notificarea deciziilor ESMA referitoare la înregistrare

- (1) Atunci când adoptă o decizie de înregistrare sau o decizie de refuz sau de retragere a înregistrării, ESMA notifică registrul central de tranzacții în termen de cinci zile lucrătoare, oferind o explicație motivată a deciziei sale.
ESMA notifică fără întârziere decizia sa autorității competente relevante menționate la articolul 6 alineatul (1).
- (2) ESMA comunică Comisiei toate deciziile adoptate în conformitate cu alineatul (1).
- (3) ESMA publică pe site-ul său o listă a registrelor centrale de tranzacții înregistrate în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament. Lista respectivă se actualizează în termen de cinci zile lucrătoare de la adoptarea unei decizii în temeiul alineatului (1).

Articolul 9

Competențele ESMA

- (1) Competențele conferite ESMA în conformitate cu articolele 61-68, 73 și 74 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se exercită și în ceea ce privește prezentul regulament.

Trimiterile la articolul 81 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se citesc ca trimiteri la articolul 12 alineatul (1) și, respectiv, alineatul (2) din prezentul regulament.

- (2) Competențele conferite prin articolele 61-63 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe sau oricărei persoane autorizate de ESMA nu se utilizează pentru solicitarea divulgării unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.

Articolul 10

Retragerea înregistrării

1. Fără a aduce atingere articolului 73 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ESMA retrage înregistrarea unui registru central de tranzacții în următoarele cazuri în care registrul central de tranzacții:
 - (a) renunță în mod expres la înregistrare sau nu a mai prestat servicii în ultimele șase luni;
 - (b) a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte modalități nereglementare;
 - (c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost înregistrat.
2. ESMA notifică fără întârziere autorității competente relevante menționate la articolul 6 alineatul (1) decizia de retragere a înregistrării unui registru central de tranzacții.
3. Autoritatea competentă a unui stat membru în care registrul central de tranzacții prestează servicii și desfășoară activități poate cere ESMA, în cazul în care consideră este îndeplinită una dintre condițiile de la alineatul (1), să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile pentru retragerea înregistrării registrului de tranzacții în cauză. Dacă decide să nu retragă înregistrarea registrului central de tranzacții, ESMA prezintă toate motivele deciziei sale.
4. Autoritatea competentă menționată la alineatul (3) este autoritatea desemnată în temeiul articolului 22 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Articolul 11

Taxe de supraveghere

1. ESMA percepe taxe de la registrele centrale de tranzacții în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. Aceste taxe sunt proporționale cu cifra de afaceri a registrului central de tranzacții și acoperă integral cheltuielile ESMA necesare înregistrării și supravegherii registrelor centrale de tranzacții, precum și rambursării oricăror costuri

pe care le-ar putea suporta autoritățile competente care desfășoară activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării eventuale a unor sarcini în temeiul articolului 9 alineatul (1) din prezentul regulament, coroborat cu articolul 74 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Trimiterile la articolul 72 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se citesc ca trimiteri la alineatul (2) din prezentul articol.

2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 27 pentru a preciza mai detaliat tipurile de taxe, cazurile în care se percep taxe, valoarea lor și modalitatea de plată a acestora.

Articolul 12

Transparența și disponibilitatea datelor

1. Registrele centrale de tranzacții publică, la intervale regulate și într-un mod ușor accesibil, pozițiile agregate pe clase de operațiuni de finanțare prin instrumente financiare care le sunt raportate.
2. Registrele centrale de tranzacții colectează și păstrează informațiile privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare și se asigură că entitățile menționate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, Autoritatea Bancară Europeană (ABE) și Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) au acces direct și imediat la aceste informații care să le permită să își îndeplinească sarcinile și mandatele.
3. Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ESMA elaborează, în strânsă cooperare cu SEBC și ținând seama de nevoile entităților menționate la alineatul (2), proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează:
 - (a) frecvența și detaliile pozițiilor agregate menționate la alineatul (1), precum și informații privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare menționate la alineatul (2).
 - (b) standardele operaționale necesare pentru a agrega și a compara datele între registrele centrale de tranzacții;
 - (c) informațiile la care entitățile menționate la alineatul (2) au acces.

Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare asigură faptul că informațiile publicate în temeiul alineatului (1) nu permit identificarea vreunei părți la oricare dintre operațiunile de finanțare prin instrumente financiare.

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la data de [12 luni de la data publicării prezentului regulament].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Capitolul IV

Transparența față de investitori

Articolul 13

Transparența fondului de investiții în rapoartele periodice

1. Societățile de administrare a OPCVM-urilor, societățile de investiții în OPCVM-uri și AFIA informează investitorii privind modul în care utilizează operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, precum și alte structuri de finanțare:
 - (a) societățile de administrare a OPCVM-urilor sau societățile de investiții în OPCVM-uri includ astfel de informații în rapoartele lor semestriale și anuale menționate la articolul 68 din Directiva 2009/65/CE;
 - (b) AFIA includ aceste informații în raportul anual menționat la articolul 22 din Directiva 2011/61/UE.
2. Informațiile privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, precum și cele privind alte structuri de finanțare cuprind cel puțin datele prevăzute în partea A din anexă.
3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 27 de modificare a secțiunii A din anexă pentru a reflecta evoluția practicilor de piață și dezvoltările tehnologice.

Articolul 14

Transparența fondului de investiții în documentele anterioare investiției

1. Prospectul OPCVM-urilor menționat la articolul 69 din Directiva 2009/65/CE, precum și informațiile pe care AFIA trebuie să le comunice investitorilor, menționate la articolul 24 alineatele (1) și (3) din Directiva 2011/61/UE specifică operațiunile de finanțare prin instrumente financiare și alte structuri de finanțare pe care societățile de administrare a OPCVM-urilor sau societățile de investiții în OPCVM-uri și, respectiv, AFIA sunt autorizate să le utilizeze și declară în mod clar că aceste tehnici sunt utilizate.
2. Prospectul și informațiile pentru investitori menționate la alineatul (1) cuprind cel puțin datele prevăzute în secțiunea B din anexă.
3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 27 de modificare a secțiunii B din anexă pentru a reflecta evoluția practicilor de piață și dezvoltările tehnologice.

Capitolul V

Transparența reipotecării

Articolul 15

Reipotecarea instrumentelor financiare primite ca garanții reale

1. Contrapărțile au dreptul de a realiza operațiuni de reipotecare în cazul în care cel puțin toate condițiile următoare sunt îndeplinite:
 - (a) Contrapartea care furnizează instrumentele financiare a fost informată în mod corespunzător, în scris, de către contrapartea beneficiară cu privire la riscurile care rezultă din acordarea consimțământului prevăzut la litera (b), în special riscurile care pot apărea în caz de neplată de către contrapartea beneficiară;
 - (b) Contrapartea care furnizează instrumentele financiare și-a dat în prealabil consimțământul expres, dovedit prin semnarea de către aceasta a unui acord scris sau printr-un alt mecanism echivalent.
2. Contrapărțile își exercită dreptul de a realiza operațiuni de reipotecare în cazul în care cel puțin toate condițiile următoare sunt îndeplinite:
 - (a) reipotecarea se desfășoară în conformitate cu termenii acordului scris menționat la alineatul (1) litera (b);
 - (b) instrumentele financiare primite ca garanții reale sunt transferate într-un cont deschis în numele contrapărții beneficiare.
3. Prezentul articol nu aduce atingere legislației sectoriale mai stricte, în special Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE.

Capitolul VI

Supravegherea și autoritățile competente

Articolul 16

Desemnarea și atribuțiile autorităților competente

1. În sensul prezentului regulament, autoritățile competente sunt:
 - (a) pentru contrapărțile financiare, autoritățile competente menționate la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
 - (b) pentru contrapărțile nefinanciare, autoritățile competente prevăzute la articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
 - (c) pentru CPC, autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
 - (d) pentru depozitarii centrali pentru instrumente financiare, autoritățile competente desemnate în conformitate cu [Regulamentul privind depozitarii centrali de instrumente financiare];

- (e) pentru fondurile de investiții, autoritățile competente desemnate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și cu Directiva 2011/61/UE.
2. Autoritățile competente exercită atribuțiile care le-au fost conferite prin dispozițiile menționate la alineatul (1) și supraveghează îndeplinirea obligațiilor stabilite în prezentul regulament.
 3. Autoritățile competente menționate la alineatul (1) litera (e) din prezentul articol monitorizează OPCVM-urile sau FIA stabilite sau comercializate pe teritoriul lor, pentru a se asigura că acestea nu utilizează operațiuni de finanțare prin instrumente financiare și alte structuri de finanțare, decât cu respectarea articolelor 13 și 14.

Articolul 17

Cooperarea dintre autoritățile competente

1. Autoritățile competente menționate la articolul 16 și ESMA cooperează strâns și fac schimb de informații în scopul îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, în special pentru a identifica și a corecta încălcările prezentului regulament.
2. Autoritățile competente menționate la articolul 16 și ESMA cooperează strâns cu membrii relevanți ai SEBC în cazul în care acest lucru este necesar pentru exercitarea atribuțiilor care le revin, în special în ceea ce privește articolul 4.

Articolul 18

Secretul profesional

1. Obligația de a respecta secretul profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru entitățile menționate la articolul 12 alineatul (2) și pentru autoritățile competente menționate la articolul 16, pentru ESMA, ABE și EIOPA sau pentru auditorii și experții mandatați de autoritățile competente sau de ESMA, ABE și EIOPA. Nicio informație confidențială pe care aceste persoane o primesc în exercitarea atribuțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, decât într-o formă rezumată sau agregată care împiedică identificarea contrapărții, a registrului central de tranzacții sau a oricărei alte persoane, fără a se aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau fiscal sau dispozițiilor prezentului regulament.
2. Fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau fiscal, autoritățile competente, ESMA, ABE, EIOPA, organismele sau persoanele fizice sau juridice, altele decât autoritățile competente, care primesc informații confidențiale în temeiul prezentului regulament le pot utiliza, în cazul autorităților competente, doar în executarea atribuțiilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor, în limitele prezentului regulament sau, în cazul celorlalte autorități, organisme sau persoane fizice sau juridice, în scopurile pentru care aceste informații le-au fost comunicate sau în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare legate în mod expres de exercitarea funcțiilor lor ori în ambele situații. Dacă ESMA, ABE, EIOPA, autoritatea competentă sau o altă autoritate, organism sau persoană care comunică informația își exprimă consimțământul în acest sens, autoritatea care a primit informația o poate utiliza în alte scopuri necomerciale.
3. Orice informații confidențiale primite, schimbate sau transmise în temeiul prezentului regulament fac obiectul condițiilor de respectare a secretului profesional

prevăzute la alineatele (1) și (2). Aceste condiții nu împiedică însă ESMA, ABE, EIOPA, autoritățile competente sau băncile centrale relevante să transmită sau să facă schimb de informații confidențiale în conformitate cu prezentul regulament sau cu alte dispoziții legislative aplicabile firmelor de investiții, instituțiilor de credit, fondurilor de pensii, intermediarilor de asigurări și reasigurări, întreprinderilor de asigurări, piețelor reglementate sau operatorilor de pe piață, cu acordul autorității competente, al unei alte autorități, al unui alt organism sau al unei alte persoane fizice sau juridice care a comunicat aceste informații.

4. Alineatele (1) și (2) nu împiedică autoritățile competente să transmită sau să facă schimb, în conformitate cu legislația națională, de informații confidențiale pe care nu le-au primit de la o autoritate competentă a altui stat membru.

Capitolul VII

Relații cu țările terțe

Articolul 19

Recunoașterea registrelor centrale de tranzacții

1. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili că, în sensul prezentului regulament, cadrul juridic și de supraveghere al unei țări terțe îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 75 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
2. Un registru central de tranzacții stabilit într-o țară terță poate presta servicii și desfășura activități pentru entități stabilite în Uniune în sensul articolului 4 numai după ce registrul respectiv a fost recunoscut de ESMA în conformitate cu cerințele stabilite la alineatul (3) din prezentul articol.
3. Registrul central de tranzacții menționat la alineatul (2) transmite ESMA cererea sa de recunoaștere însoțită de toate informațiile necesare, incluzând cel puțin informațiile necesare pentru a putea verifica faptul că registrul central de tranzacții este autorizat și face obiectul unei supravegheri efective într-o țară terță care satisface toate criteriile următoare:
 - (a) a fost recunoscută de către Comisie, prin intermediul unui act de punere în aplicare, în temeiul alineatului (1), ca având un cadru de reglementare și de supraveghere echivalent și cu forță executorie;
 - (b) a încheiat un acord internațional cu Uniunea în temeiul articolului 75 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
 - (c) a stabilit modalitățile de cooperare în temeiul articolului 75 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, pentru a garanta că autoritățile Uniunii, inclusiv ESMA, au acces imediat și continuu la toate informațiile necesare.

În aplicarea prezentului regulament, trimiterile la „contractele derivate” de la articolul 75 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se citesc ca trimiteri la operațiunile de finanțare prin instrumente financiare.

4. În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii, ESMA evaluează dacă aceasta este completă. Dacă cererea nu este completă, ESMA stabilește un termen-limită în care registrul central de tranzacții solicitant trebuie să îi furnizeze informații suplimentare.

5. În termen de 180 de zile lucrătoare de la depunerea unei cereri complete, ESMA informează în scris registrul central de tranzacții solicitant dacă recunoașterea a fost acordată sau refuzată, oferind o explicație motivată a deciziei sale.
6. ESMA publică pe site-ul său o listă a registrelor centrale de tranzacții recunoscute în conformitate cu prezentul articol.
7. Prin derogare de la alineatul (3) literele (b) și (c), în cazul în care accesul direct și imediat al autorităților competente ale Uniunii la datele de care au nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile și mandatul și care sunt disponibile la registrele centrale de tranzacții înregistrate sau stabilite în țări terțe este asigurat ca o obligație imperativă și executorie pentru respectivele registre centrale de tranzacții, Comisia poate încheia acorduri de cooperare cu autoritățile relevante din țările terțe cu privire la accesul reciproc la informații și la schimbul de informații privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare care sunt deținute în registrele centrale de tranzacții situate în țările terțe respective, cu condiția ca secretul profesional, inclusiv protecția secretelor de afaceri care fac obiectul schimburilor dintre autorități și părți terțe, să fie garantat.
8. ESMA poate stabili acorduri de cooperare cu autoritățile relevante din țările terțe, în condițiile prevăzute la articolul 76 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în vederea stabilirii unor acorduri de cooperare vizând accesul la informațiile privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare deținute în registrele centrale de tranzacții ale Uniunii. În aplicarea prezentului regulament, trimiterile la „contractele derivate” de la articolul 76 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se citesc ca trimiteri la operațiunile de finanțare prin instrumente financiare.

Capitolul VIII

Măsuri și sancțiuni administrative

Articolul 20

Măsuri și sancțiuni administrative

1. Fără a se aduce atingere articolului 25 și dreptului statelor membre de a prevedea și a aplica sancțiuni penale, statele membre conferă, în conformitate cu legislația internă, autorităților competente dreptul de a impune sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în ceea ce privește cel puțin următoarele încălcări:
 - (a) încălcarea obligației de raportare prevăzute la articolul 4;
 - (b) încălcarea articolului 15.

În cazul în care dispozițiile menționate la primul paragraf se aplică persoanelor juridice, statele membre prevăd, în cazul unei încălcări, ca autoritățile competente să fie în măsură să aplice sancțiuni, sub rezerva condițiilor prevăzute în dreptul intern, membrilor organului de conducere, precum și altor persoane care, în temeiul legislației interne, sunt răspunzătoare de încălcarea comisă.
2. Sancțiunile și măsurile administrative luate în sensul alineatului (1) trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.
3. În cazul în care au ales să stabilească sancțiuni penale pentru încălcările dispozițiilor prevăzute la alineatul (1), statele membre se asigură că se aplică măsuri

corespunzătoare, astfel încât autoritățile competente să dispună de toate competențele necesare pentru a stabili legături cu autoritățile judiciare din jurisdicția lor cu scopul de a primi informații specifice referitoare la investigațiile penale sau procedurile angajate pentru posibile încălcări ale articolelor 4 și 15 și a furniza aceleași informații altor autorități competente și ESMA în vederea îndeplinirii obligației autorităților competente de a colabora între ele și, după caz, cu ESMA, în scopul aplicării alineatului (1) din prezentul articol.

Autoritățile competente pot, de asemenea, coopera cu autoritățile competente din alte state membre cu privire la exercitarea competențelor lor de sancționare.

4. Statele membre, în conformitate cu dreptul lor intern, conferă autorităților competente puterea de a aplica cel puțin următoarele sancțiuni administrative și alte măsuri în cazul încălcărilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol:

- (a) un ordin prin care se impune persoanei răspunzătoare de încălcare să pună capăt respectivului comportament și să se abțină de la repetarea acestuia;
- (b) confiscarea profiturilor obținute sau recuperarea valorii pierderilor evitate de persoana răspunzătoare, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- (c) un avertisment public care să menționeze persoana răspunzătoare și natura încălcării;
- (d) retragerea sau suspendarea autorizării;
- (e) o interdicție temporară sau, pentru încălcări grave sau repetate, o interdicție permanentă împotriva oricărei persoane care exercită responsabilități de conducere sau orice persoană fizică care este considerată răspunzătoare de încălcare de a exercita funcții de conducere;
- (f) o interdicție temporară sau, pentru încălcări grave sau repetate, o interdicție permanentă împotriva oricărei persoane care exercită responsabilități de conducere sau orice persoană fizică care este considerată răspunzătoare de încălcare de a efectua tranzacții pe cont propriu;
- (g) sancțiuni pecuniare administrative maxime care să atingă cel puțin valoarea triplă a profiturilor obținute sau a pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în cazurile în care acestea pot fi determinate;
- (h) pentru persoanele fizice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb de la data intrării în vigoare a prezentului regulament;
- (i) pentru persoanele juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice calculată pe baza ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere; în cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care trebuie să elaboreze situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE¹⁶, cifra de afaceri anuală totală relevantă

¹⁶

Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, JO L 182, 29.6.2013, p. 19.

este cifra de afaceri anuală totală - sau tipul corespunzător de venit în funcție de regimul contabil relevant - care se calculează pe baza ultimelor situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al principalei societăți-mamă.

Statele membre pot prevedea ca autoritățile competente să aibă și alte competențe decât cele menționate la prezentul alineat și să poată adopta o gamă mai largă de sancțiuni și niveluri mai stricte ale acestora decât cele stabilite la prezentul alineat.

5. O încălcare a normelor prevăzute la articolul 4 nu afectează valabilitatea termenilor unei operațiuni de finanțare prin instrumente financiare și nici posibilitatea părților de a executa acești termeni. Încălcarea normelor definite la articolul 4 nu conduce la acordarea de drepturi la despăgubire din partea unei părți la o operațiune de finanțare prin instrumente financiare.
6. În termen de [12 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] statele membre comunică normele menționate la alineatele (1), (3) și (4) Comisiei și ESMA. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei și ESMA orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 21

Exercitarea competențelor de supraveghere și sancțiuni

Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor administrative și al altor măsuri, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz :

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de răspundere al persoanei răspunzătoare de încălcare;
- (c) capacitatea financiară a persoanei răspunzătoare de încălcare, prin luarea în considerare a unor factori precum cifra de afaceri totală a persoanei juridice sau venitul anual al persoanei fizice;
- (d) valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana răspunzătoare de încălcare, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- (e) nivelul de cooperare al persoanei răspunzătoare de încălcare cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a asigura confiscarea profiturilor obținute sau recuperarea valorii pierderilor evitate de persoana respectivă;
- (f) încălcările anterioare comise de persoana răspunzătoare de încălcare;
- (g) măsurile luate de către persoana răspunzătoare de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia.

Articolul 22

Raportarea încălcărilor

1. Autoritățile competente stabilesc mecanisme eficace pentru a permite informarea autorităților competente cu privire la încălcările reale sau potențiale ale articolelor 4 și 15.
2. Mecanismele menționate la alineatul (1) cuprind cel puțin:

- (a) procedurile specifice de primire a rapoartelor de semnalare a încălcărilor și acțiunile de monitorizare ulterioare, inclusiv stabilirea unor canale de comunicații securizate pentru astfel de rapoarte;
 - (b) un nivel adecvat de protecție împotriva represaliilor, discriminării sau altor tipuri de tratament inechitabil pentru persoanele angajate cu contract de muncă și care raportează încălcări sau care sunt acuzate de încălcări;
 - (c) protecția datelor cu caracter personal, atât ale persoanei care raportează încălcarea, cât și ale persoanei fizice care se presupune că a comis-o, inclusiv în ceea ce privește păstrarea confidențialității privind identitatea acestora, în toate etapele procedurii, fără a aduce atingere procesului de comunicare de informații impus de legislația națională în contextul investigațiilor sau al procedurilor judiciare ulterioare.
3. Statele membre impun angajatorilor să instituie proceduri interne adecvate pentru ca angajații să raporteze eventualele încălcări ale articolelor 4 și 15.
4. Statele membre pot prevedea stimulente financiare care să fie acordate în conformitate cu dreptul intern persoanelor care furnizează informații importante privind eventualele încălcări ale prezentului regulament, în cazul în care aceste persoane nu au o obligație legală sau contractuală preexistentă de a raporta astfel de informații și cu condiția ca informațiile să fie de actualitate și să aibă ca rezultat aplicarea unei sancțiuni administrative sau a altei măsuri privind încălcarea prezentului regulament ori a unei sancțiuni penale.

Articolul 23

Schimbul de informații cu ESMA

1. Autoritățile competente furnizează anual Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe informații agregate cu privire la toate măsurile administrative, sancțiunile și amenzi impuse de acestea în conformitate cu articolul 20. ESMA publică aceste informații într-un raport anual.
2. În cazul în care statele membre au ales să stabilească sancțiuni penale pentru încălcările dispozițiilor menționate la articolul 20, autoritățile competente ale acestora furnizează anual ESMA date anonime și agregate cu privire la toate anchetele penale realizate și la sancțiunile penale impuse. ESMA publică într-un raport anual datele privind sancțiunile penale impuse. În cazul în care autoritatea competentă a făcut publice sancțiuni, amenzi și alte măsuri, precum și sancțiuni penale, aceasta informează imediat ESMA în acest sens.
3. În cazul în care autoritatea competentă a făcut publică o măsură administrativă, o sancțiune sau o sancțiune penală, aceasta transmite în același timp informația respectivă către ESMA.
4. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili procedurile și formularele pentru schimbul de informații menționat la alineatele (1) și (2).

ESMA înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei [până la data de - 12 luni de la data publicării regulamentului].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 24

Publicarea deciziilor

1. Sub rezerva paragrafului al treilea, autoritățile competente publică pe site-ul lor orice decizie de impunere a unei sancțiuni administrative sau a altei măsuri privind încălcarea articolelor 4 și 15 imediat după ce persoana care face obiectul respectivei decizii a fost informată cu privire la aceasta.
2. Informațiile publicate în conformitate cu primele paragrafe indică cel puțin tipul și natura încălcării și identitatea persoanei care face obiectul deciziei.

Primul și al doilea paragraf nu se aplică deciziilor care impun măsuri cu caracter de investigare.

În cazul în care o autoritate competentă consideră, după o evaluare de la caz la caz, că divulgarea identității persoanei juridice care face obiectul deciziei sau a datelor cu caracter personal ale unei persoane fizice ar fi disproporționată sau în cazul în care această divulgare ar pune în pericol o investigație în curs sau stabilitatea piețelor financiare, aceasta trebuie să ia una din următoarele măsuri:

- (a) să amâne publicarea deciziei până când motivele pentru această amânare încetează să existe;
- (b) să publice decizia cu informații anonime în conformitate cu dreptul intern, dacă această publicare asigură o protecție efectivă a datelor cu caracter personal în cauză și, dacă este cazul, să amâne publicarea datelor relevante pentru o perioadă de timp rezonabilă în cazul în care se prevede că motivele pentru publicarea anonimă vor înceta să existe în această perioadă;
- (c) să nu publice decizia în cazul în care autoritatea competentă consideră că publicarea în temeiul literei (a) sau (b) nu va fi suficientă pentru a garanta:
 - (i.) excluderea pericolului la adresa stabilității piețelor financiare; sau
 - (ii.) proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.
3. În cazul în care decizia face obiectul unei căi de atac în fața autorităților judiciare, administrative sau a altor autorități, autoritățile competente publică, de asemenea, imediat, pe site-ul lor astfel de informații și orice informații ulterioare cu privire la rezultatul unei astfel de căi de atac. În plus, orice decizie de anulare a unei decizii care face obiectul unei căi de atac trebuie, de asemenea, publicată.
4. Autoritățile competente se asigură că orice decizie publicată în conformitate cu prezentul articol rămâne accesibilă pe site-ul lor pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data publicării. Datele cu caracter personal conținute în aceste decizii se păstrează pe site-ul autorității competente pe perioada necesară, în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.

Articolul 25

Sanctiuni în scopul aplicării articolelor 13 și 14

În cazul încălcării obligațiilor stabilite la articolele 13 și 14 din prezentul regulament se aplică sancțiunile și celelalte măsuri instituite în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și cu Directiva 2011/61/UE.

Capitolul IX

Revizuire

Articolul 26

Revizuire

După trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, după consultarea ESMA, un raport privind eficacitatea și eficiența regulamentului și, dacă este cazul, prezintă o propunere revizuită.

Capitolul X

Dispoziții finale

Articolul 27

Exercitarea competențelor delegate

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
2. Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), la articolul 3, la articolul 11 alineatul (2), la articolul 13 alineatul (3) și la articolul 14 alineatul (3) este conferită Comisiei pe o perioadă nedeterminată, începând de la data indicată la articolul 28.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), la articolul 3, la articolul 4, la articolul 11 alineatul (2), la articolul 13 alineatul (3) și la articolul 14 alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (3), al articolului 3, al articolului 4, al articolului 11 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (3) și al articolului 14 alineatul (3) intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu prezintă obiecții în termen de două luni de la notificarea actului în

cauză către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Termenul în cauză se prelungește cu 2 luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 28

Intrare în vigoare și aplicare

1. Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.
2. Prezentul regulament se aplică de la data intrării în vigoare, cu excepția:
 - (a) articolului 4 alineatul (1), care se aplică după 18 luni de la data intrării în vigoare și
 - (b) articolelor 13 și 14, care se aplică după 6 luni de la data intrării în vigoare

Prezentul Regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Denumirea propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Tipul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiectiv(e)
- 1.5. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar
- 1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*
 - 3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*
 - 3.2.4. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*
 - 3.2.5. *Contribuția terților*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind raportarea și transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB¹⁷

Piață internă – Piețe financiare

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☒ Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune nouă

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

O contribuție la reducerea riscurilor pentru stabilitatea financiară și la recâștigarea încrederii investitorilor și a altor participanți pe piață în piețele financiare

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

În lumina obiectivului general de mai sus, regulamentul urmărește creșterea transparenței globale a piețelor operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a operațiunilor de reipotecare, sprijinind astfel îmbunătățirea monitorizării acestor activități de către autoritățile de supraveghere și investitori. Acesta va contribui la prevenirea eficace a acumulării riscurilor sistemice și a interconectării din cadrul sectorului financiar care conduce la riscuri sistemice;

¹⁷

ABM (activity based management): gestiune pe activități – ABB (activity based budgeting): întocmirea bugetului pe activități.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Un mai mare grad de transparență a operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare față de autoritățile de supraveghere;

Un mai mare grad de transparență a operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri de finanțare față de investitori;

Un mai mare grad de transparență operațională și contractuală a operațiunilor de reipotecare față de părțile implicate

1.4.4. *Indicatori de rezultat și de impact*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Printre indicatorii relevanți pentru evaluarea propunerii s-ar putea număra:

- dimensiunea diferitelor segmente ale piețelor operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare
- nivelul de interconectare și concentrarea pieței
- ponderea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare în fondul global
- indicatori calitativi privind divulgarea de către fond a activităților legate de operațiunile de finanțare prin instrumente financiare
- amploarea activităților de reipotecare
- viteza de rotație a garanției reale

1.5. **Motivele propunerii/inițiativei**

1.5.1. *Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung*

Propunerea privind reformele structurale ale sectorului bancar din UE care este prezentată împreună cu prezenta propunere reprezintă ultima piesă a noului cadru de reglementare, care garantează că până și cele mai mari bănci din UE vor deveni mai puțin complexe și vor putea face obiectul unor proceduri eficiente de rezoluție bancară, cu un minimum de implicații pentru contribuabili. Însă criza a subliniat necesitatea de a îmbunătăți transparența și monitorizarea nu numai în sectorul bancar tradițional, ci și în domeniile în care au avut loc activități de creditare nebankare, așa-numitele „activități bancare paralele” (shadow banking).

În contextul sistemului bancar paralel, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) și Comitetul european pentru risc sistemic au identificat riscurile pe care operațiunile de finanțare prin instrumente financiare le prezintă atât pentru activitățile bancare tradiționale, cât și pentru sistemul bancar paralel. Operațiunile de finanțare prin instrumente financiare permit acumularea îndatorării, a prociclicității și a interconectărilor pe piețele financiare. În special, lipsa de transparență în ceea ce privește utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri de finanțare a împiedicat autoritățile de reglementare și de supraveghere și investitorii să evalueze și să monitorizeze în mod corect riscurile asemănătoare celor bancare și nivelul de interconectare din sistemul financiar în perioada premergătoare crizei financiare și în cursul acesteia.

În acest context, la 29 august 2013, CSF a adoptat un cadru de politică pentru abordarea riscurilor aferente sistemului bancar paralel în ceea ce privește operațiunile de răscumpărare și dare cu împrumut de titluri de valoare, care a fost aprobat ulterior, în septembrie 2013, de către liderii G20; cadrul formulează necesitatea întocmirii de rapoarte detaliate și frecvente cu

privire la operațiunile de finanțare prin instrumente financiare, a unei informări adecvate a investitorilor cu privire la activitățile aferente operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a instituirii de norme specifice privind reipotecarea.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Prezenta propunere vizează garantarea transparenței operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare, a reipotecării și a altor structuri de finanțare. Interconexiunile dintre aceste activități bancare paralele în cadrul pieței interne și natura sistematică a acestora impun necesitatea unei acțiuni coordonate la nivelul Uniunii. Realizarea de acțiuni la nivelul Uniunii este condiția minimă pentru a acoperi o gamă largă de tranzacții și a permite autorităților de reglementare la nivel național și la nivelul Uniunii să aibă o imagine de ansamblu a piețelor operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare din întreaga Uniune Europeană. Eficacitatea măsurilor corective puse în aplicare în mod autonom și necoordonat de către fiecare stat membru în parte ar fi probabil foarte scăzută, având în vedere că astfel de măsuri ar putea influența doar o parte din piață. În plus, având în vedere impactul sistemic al problemelor, acțiunile necoordonate s-ar putea dovedi chiar contraproductive, din cauza riscului fragmentării datelor și al inconsecvenței. Numai existența unor date agregate la nivelul Uniunii poate oferi perspectiva macroeconomică necesară pentru a monitoriza utilizarea operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare

n/a

1.5.4. Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare

UE a inițiat deja o serie de reforme pentru a spori gradul de transparență a piețelor financiare. De exemplu, regulamentul privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (regulamentul privind infrastructura pieței europene) introduce măsuri de creștere a transparenței pentru autoritățile de reglementare a pozițiilor în instrumentele derivate și reduce riscurile sistemice pentru participanții pe piață. Regulamentul privind infrastructura pieței europene garantează că informațiile privind toate contractele derivate europene sunt transmise către registrele centrale de tranzacții și că acestea sunt puse direct și imediat la dispoziția autorităților de supraveghere, inclusiv a Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), pentru a oferi factorilor de decizie și autorităților de supraveghere o imagine clară a piețelor instrumentelor financiare derivate. Prezentul regulament va avea aceleași obiective de transparență, bazându-se pe reglementările și entitățile existente (registrele centrale de tranzacții autorizate în temeiul regulamentului privind infrastructura pieței europene), pentru a permite sporirea transparenței piețelor financiare prin asigurarea unei mai mari transparențe a operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare. În plus, alte propuneri legislative care au fost deja sau vor fi în curând adoptate de Comisie completează prezenta propunere în ceea ce privește creșterea transparenței și a integrității pieței, precum și controlarea riscurilor de destabilizare a pieței și consolidarea protecției investitorilor. Acest lucru este valabil în ceea ce privește actuala revizuire a directivei privind piețele instrumentelor financiare („MiFiD”), care prevede în special măsuri privind transparența pentru autoritățile competente. De asemenea, propunerea de regulament completează directivele privind AFIA și OPCVM-uri în ceea ce privește transparența pentru investitori a operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și a altor structuri și este conformă cu aceste texte ale Uniunii. De asemenea, propunerea este în concordanță cu prioritățile definite de Comisia Europeană în comunicarea sa din 4 septembrie 2013 cu titlul „Sistemul bancar paralel – abordarea noilor surse de risc din sectorul financiar”, care a subliniat necesitatea de a crește transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare.

1.6. Durata și impactul financiar

☒ Propunere/inițiativă pe durată nedeterminată

Intrarea în vigoare și începerea aplicării prevăzute pentru 2015/2017.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)¹⁸

Începând cu bugetul 2014

☐ Gestiune directă asigurată de către Comisie

- ☐ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive;

☐ Gestiune partajată cu statele membre

☒ Gestiune indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului european de investiții;
- ☐ organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul financiar;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestionare, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

ESMA este o agenție de reglementare care acționează sub supravegherea Comisiei.

¹⁸ Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

Propunerea prevede obligația Comisiei de a evalua eficacitatea măsurilor propuse în mod periodic.

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

În ceea ce privește utilizarea legală, moderată, efectivă și eficace a creditelor aferente propunerii, se preconizează că propunerea nu va antrena riscuri noi care să nu fie acoperite în prezent de un cadru de control intern existent al ESMA.

2.2.2. Informații privind sistemul de control intern instituit

nu se aplică

2.2.3. Estimarea costurilor și a beneficiilor controalelor și evaluarea nivelului prevăzut de risc de eroare

nu se aplică

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

În scopul combaterii fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) trebuie să se aplice Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe fără nicio restricție.

ESMA trebuie să adere la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 încheiat între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și să adopte fără întârziere dispoziții corespunzătoare pentru toți angajații ABE și ESMA.

Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea trebuie să stipuleze clar că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în ceea ce privește beneficiarii sumelor de bani plătite de către ESMA, precum și personalul responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
		Dif./ Nedif. (19)	Țări AELS ²⁰	Țări candidate ²¹	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar

- Noile linii bugetare solicitate

¹⁹ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

²⁰ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

²¹ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

Prezenta inițiativă legislativă va avea următoarele efecte asupra cheltuielilor:

Recrutarea a doi noi AT la ESMA (începând din ianuarie 2016) - a se vedea anexa pentru mai multe informații cu privire la rolul și modul în care costul a fost calculat. Costul aferent angajării noilor AT va fi finanțat în totalitate prin taxe percepute sectorului (niciun impact asupra bugetului UE)

- Noile sarcini vor fi efectuate cu resursele umane disponibile în cadrul procedurii de alocare bugetară anuală, în contextul constrângerilor bugetare care se aplică tuturor organismelor UE și în conformitate cu programarea financiară pentru agenții. În special, resursele de care are nevoie agenția pentru îndeplinirea noilor sarcini vor fi coerente și compatibile cu planificarea resurselor umane și financiare pentru ESMA stabilite de recenta comunicare către Parlamentul European și Consiliu – Programarea resurselor umane și financiare pentru agențiile descentralizate în perioada 2014-2020 [COM(2013) 519].

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual			Număr							
DG: MARKT			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
•Credite operaționale										
	Angajamente	(1)								
	Plăți	(2)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ²²										

²² Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

Numărul liniei bugetare		(3)								
TOTAL credite pentru DG MARKT	Angajamente	=1+1a +3								
	Plăți	=2+2a +3								

•TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
•TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 1.a din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

Rubrica din cadrul financiar multianual	5	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
DG:									
•Resurse umane									
•Alte cheltuieli administrative									
TOTAL DG <.....>	Credite								

TOTAL credite pentru RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)								
---	--------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N ²³	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente								
	Plăți								

²³

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)						TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	Tip ²⁴	Costuri medii	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Ți	Costuri	Nr total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ²⁵ ...																		
- Realizare																		
- Realizare																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 ...																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		
COSTURI TOTALE																		

²⁴ Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construiți etc.).
²⁵ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ²⁶	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)	TOTAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	-------

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli administrative								
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								

În afara RUBRICII 5²⁷ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								

TOTAL								
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Necesarul de credite în materie de resurse umane va fi acoperit de creditele DG-ului care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

²⁶

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

²⁷

Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce ce atâția ani câți sunt conside rați necesari pentru a reflecta durata impact ului (cf. punctul 1.6)		
•Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)							
XX 01 01 02 (în delegații)							
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)							
10 01 05 01 (cercetare directă)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă - ENI)²⁸							
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)							
XX 01 04 yy ²⁹	- la sediu						
	- în delegații						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT - cercetare indirectă)							
10 01 05 02 (AC, INT, END- cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL							

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

²⁸ AC = agent contractual; AL = agent local; END= expert național detașat. INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JED= expert tânăr în delegații.

²⁹ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

Funcționari și personal temporar:	
Personal extern	

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- Resursele de care are nevoie agenția pentru îndeplinirea noilor sarcini vor fi coerente și compatibile cu programarea CFM pentru perioada 2014-2020 și cu planificarea resurselor umane și financiare pentru ESMA/ABE stabilite de recenta comunicare către Parlamentul European și Consiliu – Programarea resurselor umane și financiare pentru agențiile descentralizate în perioada 2014-2020 [COM(2013) 519].
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

[...]

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual³⁰.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

[...]

3.2.5. Contribuția terților

- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Total
Statele membre								
TOTAL credite cofinanțate								

³⁰

A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional (pentru perioada 2007-2013).

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☒ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☒ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul bugetar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ³¹						
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Articolul		0,00	0,00	0,35	0,33	0,33	0,33	0,33

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

[...]

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

Taxele care urmează a fi percepute din partea sectorului de profil vor fi calculate astfel încât să acopere cheltuielile suplimentare suportate de ESMA care au fost generate de această inițiativă legislativă - a se vedea anexa pentru mai multe informații cu privire la metoda de calcul

³¹

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea unei cote de 25 % pentru costuri de colectare.

Anexa la fișa financiară legislativă a propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind raportarea și transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare

Costurile aferente sarcinilor care urmează să fie realizate de ESMA au fost estimate pentru cheltuielile cu personalul în conformitate cu clasificarea costurilor în proiectul de buget al ESMA pentru 2015.

Propunerea Comisiei include dispoziții privind elaborarea de către ESMA a trei standarde tehnice de reglementare și a patru standarde tehnice de punere în aplicare, menite să asigure o aplicare coerentă, în întreaga UE, a unor dispoziții cu un caracter tehnic pronunțat. ESMA va trebui să supravegheze registrele centrale de tranzacții pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare și să contribuie cu informații la raportul Comisiei privind punerea în aplicare și eficacitatea regulamentului. De asemenea, ESMA va oferi Comisiei consultanță tehnică referitoare la actele delegate ale Comisiei care sunt preconizate. În plus, ESMA poate stabili acorduri de cooperare cu autoritățile relevante din țările terțe și poate recunoaște registrele centrale de tranzacții stabilite într-o țară terță.

În ceea ce privește calendarul, se preconizează că regulamentul va intra în vigoare la sfârșitul anului 2015. Prin urmare, resursele suplimentare ale ESMA sunt necesare numai începând din 2016. În ceea ce privește natura posturilor, elaborarea cu succes și în timp util a unor noi standarde tehnice va necesita, în special, resurse suplimentare care să fie alocate pentru realizarea sarcinilor privind politicile, redactarea de texte juridice și evaluarea impactului. Aceste activități presupun organizarea de reuniuni bilaterale și multilaterale cu părțile interesate, analiza și evaluarea opțiunilor și elaborarea de documente de consultare, consultarea publică a părților interesate, instituirea și gestionarea grupurilor de experți permanente compuse din membri ai autorităților de supraveghere din statele membre, înființarea și coordonarea unor grupuri de experți ad hoc formate din participanți pe piață și reprezentanți ai investitorilor, analiza răspunsurilor la consultări, elaborarea de analize cost/beneficiu și redactarea textului juridic.

Activitatea necesară este strâns legată de standardele tehnice actuale care au fost elaborate în temeiul regulamentului privind infrastructura pieței europene, care reglementează cadrul registrelor centrale de tranzacții pentru contractele derivate. Până în prezent, șase registre centrale de tranzacții au fost înregistrate în temeiul regulamentului privind infrastructura pieței europene și se așteaptă ca un număr similar de registre să solicite înregistrarea pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare. Odată înregistrate, aceste registre vor fi supravegheate de ESMA. În consecință, având în vedere numărul de registre centrale de tranzacții pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare care trebuie supravegheate, numărul, tipul și complexitatea sarcinilor care trebuie îndeplinite de ESMA, impactul asupra numărului de echivalente normă întreagă necesare pentru elaborarea de standarde tehnice și efectuarea de noi sarcini suplimentare va fi limitat la 2 agenți temporari.

Aceasta înseamnă că începând din 2016 vor fi necesari doi noi agenți temporari. Se presupune că această creștere va fi menținută în 2017 și în 2018, deoarece ESMA va avea noi atribuții de supraveghere în ceea ce privește registrele centrale de tranzacții pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare. Aceste noi sarcini sunt stabilite în propunerea de regulament și detaliate în expunerea de motive. Costul aferent angajării celor doi agenți temporari și orice costuri neprevăzute vor fi finanțate în totalitate prin taxele percepute de la registrele centrale de tranzacții pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare

(de exemplu, taxele de înregistrare, taxele de supraveghere) și, prin urmare, acestea nu vor avea un impact asupra bugetului UE.

Ipoteze privind resursele suplimentare:

Se preconizează că cele două posturi suplimentare de agenți temporari vor aparține grupului de funcții și gradului AD7.

Costurile medii aferente salariilor pentru diferite categorii de personal sunt bazate pe orientările DG BUDG;

Coeficientul de corecție a salariilor pentru Paris este de 1,161.

- Cheltuielile de misiune sunt estimate la 10 000 EUR.
- Costurile legate de recrutare (transport, cazare la hotel, examene medicale, primele de instalare și alte alocații, costuri de mutare etc.) sunt estimate la 12 700 EUR.

Tipul de cost	Calcul	Sumă (în mii)			
		2016	2017	2018	Total
Cheltuieli cu personalul					
Salarii și indemnizații	=2x132 x1,161	307	307	307	921
Cheltuieli legate de recrutare	=2x13	26			26
Cheltuieli aferente misiunilor	=2x10	20	20	20	60
Total		353	327	327	1007